

Život jde dál

Karel Gott

Vzpomínám na léta
když jsem býval mladší než jsem dnes.
Všechny krásy světa
vešly se mi tenkrát do kapes.

Ve snech jsem si létal jen tak v oblacích,
věřil jsem, že dětství se nám neztrácí.

Staral jsem se pouze
jaké budou dárky k vánocům já, já, já, já.
V každé mělké strouze
plul koráb můj až k protinožcům.

Ze školy jsem chodil vždycky oklikou,
až jsem jednou poznal tu pravdu velikou.

Život jde dál, dál, už je to tak,
život jde dál, dál, rychle jak vlak.
Chceš vystoupit, jak, život jde dál,
chceš zastavit, jak, život jde dál, život jde dál.

Psal jsem dopis dívce
i když nevěděl jsem vlastně proč?
Zajímal mě více
velký řetízkový kolotoč.

Máma říkala mi buď jak dospělý,
neměl jsem rád nudu dlouhých nedělí.

Kouskem bílé křídý
napsal jsem to po zdech v okolí.
Následoval výprask,
který mě už dneska nebolí.

Čas nemá čas čekat na povolení,
zahojí i jizvy po prvním holení.

Život jde dál, dál, už je to tak,
život jde dál, dál, rychle jak vlak.
Chceš vystoupit, jak, život jde dál,
chceš zastavit, jak, život jde dál, život jde dál.